

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9Er/693/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812202737
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812202737.3

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v exekučnej veci oprávneného MEDIATION KMCH, s.r.o., IČO: 35952989, Host'ovce 217, zast. JUDr. Pavlom Konečným, advokátom so sídlom Hurbanova 14/A, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnej W. N., T. XX. XX. XXXX, H. F. XXX, zast. JUDr. Stanislavom Kaščákom, advokátom so sídlom Ulica 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, o vymoženie 51,78 eur s príslušenstvom, súdnym exekútorom JUDr. Stachom Chladným, Exekútorový úrad Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Zamieta námietky povinnej proti exekúcii.

Zamieta námietky povinnej proti trovám exekúcie.

Zamieta návrh povinnej na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

Na základe návrhu oprávneného a poverenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13. 03. 2012 začal súdny exekútor exekúciu proti povinnej o vymoženie 51,78 eur s prísl.

Povinná doručila súdnemu exekútorovi dňa 24. 04. 2012 námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie.

V námietkach uviedla, že oprávnený sa domáha sumy, na ktorú už nemá nárok, jej vymáhanie je nesprávne a v rozpore s právnymi predpismi. Oprávnený už zrejme nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu, nakoľko ju previedol na inú osobu. Povinná tvrdí, že spoločnosť MEDIATION KMCH, s.r.o., nemá voči nej žiadnu pohľadávku. Ďalej povinná poukázala na konanie vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 4C 1/2012, v ktorom povinná vystupuje ako žalovaná a žalobcom je SKP, k.s. Tento žalobca sa domáha zaplata úrokov z omeškania a istiny ktorá už mala byť žalobcovi priznaná v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Ro/260/2004, a to platobným rozkazom zo dňa 25. 11. 2004. Tento platobný rozkaz bol vydaný na základe toho, že povinná uzavrela kúpnu zmluvu o nákupe tovarov na splátky dňa 4. 12. 2000 ešte so spoločnosťou Drukos, a.s. Povinná taktiež uviedla, že pohľadávka bola viackrát postúpená, teda ešte pred začatím exekučného konania, t.j. zmluvou zo dňa 23. 2. 2008 postúpila spoločnosť MEDIATION KMCH, s.r.o. na postupníka IVACO CONSULTANT LIMITED pohľadávku voči povinnej. Následne ešte uviedla, že zaplatia všetkých 13 splátok (prvú zvýšenú ako aj 12 nasledujúcich) spoločnosti Drukos, a.s., avšak jeden podací lístok nemôže nájsť. Vzhľadom na uvedené sa nemohla dostať do omeškania voči oprávnenému a teda nie je tu dôvod na vymáhanie žiadneho úroku z omeškania. Pokiaľ ide o vyčíslenie predbežných trov, výška trov sa spravuje výškou vymáhanej pohľadávky, avšak vzhľadom na to, že žiadne z plnení nie je vymáhané dôvodne a oprávnené je teda celkom nesprávne vyčíslená aj suma predbežných trov exekúcie.

Oprávnený v podaní doručenom súdu dňa 14. 05. 2012 uviedol, že povinná poukazuje na konanie 4C/1/2012, avšak v danom konaní oprávnený nevystupuje ako navrhovateľ. Navrhovateľom je spoločnosť SKP, k.s. správca úpadcu KFZ Sys, s.r.o.. Dňa 23. 02. 2008 postúpila spoločnosť MEDIATION KMCH, s.r.o., na základe zmluvy pohľadávku voči povinnému na spoločnosť IVACO CONSULTANTS LIMITED, avšak išlo len o zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Oprávnený teda aj naďalej ostal veriteľom pohľadávky voči povinnej, ktorá pozostáva z istiny a úroku z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 51,78 eur od 16. 12. 2001 do zaplatenia, ktorá bola priznaná platobným rozkazom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 25. 11. 2004 pod sp. zn. 6Ro/260/2004. Pohľadávka oprávneného pozostávajúca z istiny a úrokov z omeškania nikdy nebola postúpená na akýkoľvek iný subjekt. Oprávnený súdu zaslal prehľad od povinnej prijatých úhrad. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.6.2012 uviedol, že povinná mala s pôvodným oprávneným uzavretú aj inú kúpnu zmluvu pod č. 201047612. Oprávnený ďalej poukázal na čl. 1 bodu 3 VOP o tom, že pri platbách mala povinná uvádzať aj variabilný symbol. Nakoľko variabilný symbol nebol uvedený, pôvodný oprávnený platby nezaúčtoval a teda platba vo výške 1560,- Sk bola povinnej vrátená. Povinná už následne danú sumu nikdy nepoukázala v prospech účtu pôvodného veriteľa s uvedením príslušného variabilného symbolu.

Tunajší súd napadnutým uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom zo dňa 29.11.2012 č.k. 9Er/693/2012-29 zamietol námietky povinnej proti exekúcii a zároveň zamietol námietky povinnej proti trovám exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že zo spisu tunajšieho súdu pod sp. zn.: 4C/1/2012 vyplýva, že povinná dňa 4. 12. 2000 uzavrela kúpnu zmluvu na splátky so spoločnosťou Drukos, a.s. Následne správca konkurznej podstaty JUDr. Marta Todeková postúpila zmluvou zo dňa 16. 03. 2006 pohľadávku povinnej (t.j. istinu a úrok z omeškania) na postupníka Jána Holeca. Uvedená zmluva je na tunajšom súde vedená pod sp. zn.: 1SprO/64/2007. Dňa 27. 03. 2006 bola uzavretá zmluva medzi vyššie uvedenými účastníkmi, ktorou postupca postúpil na postupníka zmluvnú pokutu dohodnutú kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000. Uvedená zmluva je na tunajšom súde vedená pod sp. zn.: 1SprO/514/2008. Dňa 16. 03. 2006 postupca Ján Holec postúpil na postupníka MEDIATION KMCH, s.r.o. pohľadávku povinnej (t.j. istinu a úrok z omeškania) vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 1SprO/65/2007 a následne dňa 27. 03. 2006 bola postúpená na postupníka aj zmluvná pokuta dohodnutá kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000. Uvedená zmluva je vedená na tunajšom súde pod sp. zn.: 1SprO/515/2008. Dňa 23. 02. 2008 postupca MEDIATION KMCH, s.r.o. postúpil na postupníka IVACO CONSULTANTS LIMITED pohľadávku povinnej (t.j. zmluvnú pokutu dohodnutú kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000). Uvedená zmluva je evidovaná na tunajšom súde pod sp. zn.: 1SprO/544/2008. Dňa 17. 05. 2008 spoločnosť IVACO CONSULTANTS LIMITED postúpila pohľadávku voči povinnej na spoločnosť AKROPOLIS estates, s.r.o. Postupník následne zmenil obchodné meno na KFZ Sys, s.r.o. Na spoločnosť KFZ Sys, s.r.o. bol Okresným súdom v Trnave vyhlásený konkurz. Na tunajšom súde je vyššie uvedená zmluva vedená pod sp. zn.: 1SprO/591/2008. Je potrebné uviesť, že v exekučnom konaní sa meritórne dokazovanie o povinnosti uloženej povinnej v pôvodnom konaní nevykonáva. Všetky námietky, ktoré mala povinná ohľadne meritórneho rozhodnutia vo veci mala uplatniť v pôvodnom konaní, pred vydaním exekučného titulu a nie až v exekučnom konaní. V danom prípade je exekučný titul t.j. platobný rozkaz sp. zn. 6Ro 260/2004 zo dňa 25. 11. 2004 naďalej právoplatný a vykonateľný. Povinná síce ako je vyššie uvedené podala voči ex. titulu odvolanie, čo do trov, avšak odpor podaný nebol a tak exekučný titul, čo do istiny a úroku nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na § 50 ods. 1 Ex. poriadku sa súd zaoberal okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, t.j., či oprávnený bol oprávnený na podanie návrhu na začatie exekúcie (t.j., či mal aktívnu vecnú legitímáciu). Ako je aj vyššie uvedené, zmluvami o postúpení pohľadávok bola až na postupníka MEDIATION KMCH, s.r.o. postúpená pohľadávka povinnej a to až dvoma zmluvami. Zmluvou zo dňa 27. 03. 2006, ktorá je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1SprO/65/2007 bola postúpená len istina a úrok z omeškania a následne zmluvou zo dňa 27. 03. 2006 vedená na tunajšom súde pod sp. zn.1SprO/515/2008 bola postúpená zmluvná pokuta. Oprávnený následne dňa 23. 02. 2008 taktiež postúpil svoju pohľadávku, avšak už len v časti zmluvnej pokuty a preto bolo vedené konania proti povinnej na tunajšom súde pod č.k. 4C/1/2012-68 len v časti tejto zmluvnej pokuty. Vzhľadom na to, že pred vydaním poverenia a teda vo svojom návrhu na začatie exekúcie oprávnený poukázal, že došlo k rozhodnej právnej skutočnosti (postúpeniu pohľadávky) a stal sa novým oprávneným (aktívne vecne legitimovaným), súd vydal poverenie na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi. Pokiaľ ide o námietky voči trovám exekúcie, súd návrh povinnej taktiež zamietol a to z dôvodu, že povinná nenamietala samotnú výšku trov (napr. matematické prepočítanie v súlade s vyhláškou), ale namietala len samotnú exekúciu ako takú.

Dňa 18.12.2012 doručila povinná tunajšiemu súdu odvolanie voči vyššie uvedenému uzneseniu. V odvolaní uviedla, že súd prvého stupňa rozhodol z viacerých dôvodov nesprávne, pretože dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil. Povinná je poškodzovaná neprehľadnými postupmi na strane navrhovateľa, kedy niekoľkými zmluvami o postúpení pohľadávok sa vytvára nejasná situácia, na základe ktorej nie je povinnej zrejme, kto je vlastne veriteľom rôznych pohľadávok. Povinná je spotrebiteľom, ktorá úplne na začiatku uzavrela spotrebiteľskú zmluvu s celkom iným subjektom a následne neprehľadnými postupmi bola pohľadávka postupovaná na iné subjekty. Rozmer spotrebiteľského charakteru vzťahu medzi povinnou a pôvodným veriteľom celkom absentuje v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. Povinná namieta tú skutočnosť, že takéto komplikované postupovanie pohľadávok jej nebolo nikdy zo strany oprávnených (celého radu postupných oprávnených) oznámené ani preukázané a teda povinná nemá ani v zmysle zákona povinnosť plniť voči súčasnému oprávnenému, nakoľko nie sú naplnené hmotnoprávne predpoklady pre vznik povinnosti povinnej plniť viacnásobne následnému postupníkovi. Povinná má k dispozícii listinné dôkazy, ktoré tomuto súdu predložila ako v konaní vedenom pod č.k. 4C 1/2012 tak aj v tomto exekučnom konaní, ktorými preukázala, že oprávnenému resp. osobe stojacej na začiatku radu postupných veriteľov zaplatila všetky sumy, na ktoré bola povinná podľa písomnej zmluvy. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že oprávnený sa vo svojom vyjadrení k námietkam vyjadril v tom zmysle, že platby ktoré prijal od povinnej tieto boli vrátené povinnej nakoľko ich tento subjekt nevedel identifikovať. Toto tvrdenie je novinkou pre povinnú, ktorá nemá vedomosť o tom, aby niekedy nejaké peňažné prostriedky, ktoré ona pravidelne postupne mesačne platila pre pôvodného veriteľa, boli jej následne vrátené. V napadnutom uznesení sa neuvádza nič o tom, kedy a kým mali byť tieto peniaze platené povinnou menovanej vrátené. Nevedno ani to, či toto tvrdenie oprávneného súd považuje za preukázané. K otázke aké platby vlastne povinná zaplatila ešte v rokoch 2000 a 2001 povinná uvádza, že nie je predsa zhodou náhod ten fakt, že sumy (výšky) splátok podľa jednotlivých šekových poukážok sa zhodujú s tým, čo bolo dohodnuté v kúpnej zmluve č. 7257019651 - teda presne v tej kúpnej zmluve, na základe ktorej bol podaný oprávneným návrh na začatie súdneho konania, ktorého výsledkom je exekučný titul uplatňovaný v tejto exekúcii. Povinná preukázala listinami, že zaplatila dňa 4.12.2000 prú splátku v sume 1.170 SKK (v súlade s kúpnu zmluvou č. 7257019651) a potom pravidelne mesačne platila splátku 390 SKK (v súlade s kúpnu zmluvou č. 7257019651). Jedná sa snáď o náhodu, alebo oprávnený chce tvrdiť (bez doterajšieho preukázania) že aj v tej inej kúpnej zmluve (údajne pod č. 201047612) boli náhodou dohodnuté také isté splátky, tak ani toto nevyplýva z napadnutého uznesenia. Súd prvého stupňa však uvádza v napadnutom uznesení, že v exekučnom konaní sa meritórne dokazovanie o povinnosti uloženej v pôvodnom konaní nevykonáva. Takýto charakter exekučného konania však nebráni tomu, aby súd mal vyhodnotiť aj tú skutočnosť, či povinný zaplatil to, čo bolo jeho povinnosťou zaplatiť svojmu veriteľovi. Ak by predsa povinný až v exekučnom konaní preukázal súdu, že vymáhanú sumu už svojmu veriteľovi zaplatil, jeho plnenie voči veriteľovi by sa stratilo, alebo by sa stalo nepodstatnou okolnosťou, na ktorú sa už neprihliada? Povinná predsa nejde spochybňovať právoplatnosť alebo vykonateľnosť exekučného titulu, nežiada ani obnovu konania ani iné meritórne rozhodnutie vo veci, iba preukazuje že svoj dlh voči svojmu veriteľovi zaplatila. Preukazuje to listinnými dôkazmi, a tieto boli predložené aj exekučnému súdu prvého stupňa. S týmito dôkazmi sa však súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Z vyššie uvedených dôvodov povinná navrhuje, aby súd prvého stupňa podľa § 210a O.s.p. podanému odvolaniu sám vyhovel a napadnuté uznesenie zmenil tak, že exekúciu vedenú proti povinnej zastavuje, alebo aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a námietkam povinnej v exekučnom konaní vyhovel v celom rozsahu a zastavil exekučné konanie proti povinnej, alebo aby odvolací súd podľa § 221 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že povinná vo svojom odvolaní uvádza, že je poškodzovaná neprehľadnými postupmi na strane oprávneného, ktorý niekoľkými zmluvami o postúpení pohľadávok vytvára situáciu, kedy povinnej nie je zrejme, kto je veriteľom pohľadávok, ďalej tiež uvádza, že jej postúpenie pohľadávok nebolo oznámené, ani preukázané a preto nemá v zmysle zákona povinnosť plniť voči súčasnému oprávnenému, nakoľko nie sú naplnené hmotnoprávne predpoklady pre vznik povinnosti povinnej plniť viacnásobne následnému postupníkovi. Predmetné exekučné konanie sp. zn. 9Er/693/2012 bolo začaté na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 26.01.2012, ktorý podal oprávnený, spoločnosť MEDIATION KMCH, s.r.o., so sídlom 951 91 Hostovce 217, IČO: 35 952 989 (ďalej len „oprávnený“). Uvedeným návrhom na vykonanie exekúcie oprávnený žiadal, aby súdny exekútor vykonal exekúciu na vymoženie sumy 51,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

10 % ročne zo sumy 51,78 eur od 16.12.2001 do zaplata, ktorú bola povinná zaviazaná zaplatiť pôvodnému navrhovateľovi JUDr. Marte Todekovej, správkyni konkurznej podstaty spoločnosti DRUKOS a.s., so sídlom ul. prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36039187, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 25.11.2004 vydaného v konaní č. 6Ro/260/2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.12.2004 (ďalej len exekučný titul“). Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 26.01.2012 uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 16.03.2006 medzi obchodnou spoločnosťou DRUKOS, a.s. "v konkurze", so sídlom Ul. Prof. Sáru 5, Banská Bystrica, ako postupcom a Jánom Holecom, Jesenského 5, 949 01 Nitra, ako postupníkom („zmluva 1“) a následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.03.2006 uzatvorenej medzi Jánom Holecom, Jesenského 5, 949 01 Nitra ako postupcom a oprávneným - spoločnosťou MEDIATION KMCH, s.r.o., v čase uzatvorenia zmluvy so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra, IČO: 35 952 989, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Nitra, oddiel Sro, vložka 17047/N, ako postupníkom („zmluva 2“), bola na oprávneného postúpená pohľadávka voči povinnej priznaná uvedeným exekučným titulom. Oprávnený zároveň uviedol, že predmetné zmluvy o postúpení pohľadávok sa nachádzajú v SPR registri Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č. k ISPrO/64/2007 (zmluva 1) a ISPrO/65/2007 (zmluva 2). Uvedeným radom postúpení pohľadávok tak v súlade s § 37 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z., preukázateľne prešli práva vyplývajúce z Exekučného titulu na postupníka zo zmluvy 2 - oprávneného. Cesia pohľadávky je úkonom mimo dispozície dlžníka, nezávislým od jeho vôle (§ 524 ods. 1 Občianskeho 1 zákonníka). Postúpením pohľadávky prechádza na postupníka samotné majetkové právo ako aj všetky práva s ním spojené. Právna teória ako aj zákonné znenie jednoznačne hovorí, že momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva vrátane práva uplatniť právo na súde. Vzhľadom k právnej úprave inštitútu postúpenia pohľadávky (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka) nemôže veriteľ, jeho právni predchodcovia alebo právni nástupcovia, vyťažiť zo skutočnosti postúpenia pohľadávky nič na úkor postúpeného dlžníka a teda postúpený dlžník (obsah jeho povinnosti a kvalitatívna stránka jeho nesplneného dlhu nie je postúpením nijak dotknutý. Dlžník sa vždy môže zbaviť svojho dlhu plnením jemu známemu veriteľovi (§526 ods. 1 Občiansky zákonník). S poukazom na uvedené, v spojení s § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, zároveň prichádza do úvahy aplikácia § 41 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého hmotnoprávny úkon účastníka urobený voči súdu (v danom prípade návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, zaslaný súdu prostredníctvom súdneho exekútora), je účinný aj voči ostatným účastníkom od okamihu keď sa o ňom v konaní dozvedeli (moment doručenia upovedomenia o začatí exekúcie). Preto nemožno tvrdenie povinnej, že pre nedostatok hmotnoprávnych predpokladov nemá v zmysle zákona povinnosť plniť voči súčasnému oprávnenému, považovať za správne. Povinná ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že predložila súdu listinné dôkazy, ktorými preukázala zánik pohľadávky vymáhanej oprávneným. Povinná v hore uvedenej exekučnej veci súdu predložila doklady, ktoré preukazujú že z jej strany došlo k pravidelnému poukazovaniu finančných prostriedkov na účet spoločnosti DRUKOS a.s. v období od 04.12.2000 do 11.02.2002, tj. v období pred vznikom exekučného titulu. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenie Exekučného poriadku je teda zrejmé, že relevancia predložených dokladov sa skončila momentom uplynutia lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Vranov nad Topľou vo veci sp. zn. 6Ro/260/2004, tj. momentom kedy sa vydaný platobný rozkaz stal právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Zároveň je potrebné poukázať aj na to, že povinná mala možnosť predmetné doklady o úhrade dlžnej sumy, na ktoré sa odvoláva v tomto exekučnom konaní, predložiť súdu v samotnom rozkaznom konaní sp. zn. 6Ro/260/2004. Povinná totiž aktívne vystupovala v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, keďže podala odvolanie voči exekučnému titulu čo do trov konania (avšak nie odpor proti samotnému platobnému rozkazu), ktorému odvolaniu súd v danom konaní vyhovel a náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal. Z vyššie uvedeného, ako aj z predchádzajúcich vyjadrení oprávneného uvedených v predmetnom exekučnom konaní tak jasne vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 26.01.2012 bol podaný aktívne vecne legitimovaným subjektom a je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko po vzniku exekučného titulu nenastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku (povinná k dnešnému dňu neuspokojila vymáhaný nárok oprávneného judikovaný exekučným titulom). V nadväznosti na uvedené tak oprávnený žiada odvolací súd, aby potvrdil Uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 9Er/693/2012-29, ako vecne správne, nakoľko námietky, ako aj odvolanie povinnej v predmetnej exekúcii nepredstavujú právny dôvod, na základe ktorého by bolo možné exekúciu zastaviť.

Ako vyplýva z § 202 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V zmysle § 50 ods. 4 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ex. por.“), proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie.

Exekučnou činnosťou sa naplňa právna ochrana právoplatným rozhodnutím potvrdeného subjektívneho práva, ktorého podstatou je moc prinútiť toho, kto toto právo porušil, správať sa určitým spôsobom. Tento účel by mohol byť marený, ak by sa exekučné konanie predlžovalo rozhodovaním o opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z ním tvrdeného dôvodu. Z hľadiska povinnosti exekučného súdu zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku nie je rozhodujúci povinným tvrdený dôvod pre takéto rozhodnutie, ale skutočne existujúci, t. j. exekučnému súdu preukázaný dôvod prekážky ďalšieho vykonávania exekučnej činnosti. Okrem toho uvedená interpretácia je súladná aj s už spomínaným ustanovením § 50 ods. 4 Exekučného poriadku, nepripúšťajúcim a contrario odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii. Zabraňuje totiž tomu, aby sa neprípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí námietok dala obchádzať odvolaním podaným proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a to zvlášť za situácie, aká nastala aj v predmetnej veci, t. j. ak námietky proti exekúcii spočívali v rovnakých dôvodoch, aké povinný označil aj v návrhu na zastavenie exekúcie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. júla 2012, sp. zn. 6 Cdo 171/2012).

Vzhľadom na vyššie uvedené je zřejmé, že proti výroku o zamietnutí námietok proti exekúcii nie je odvolanie prípustné a zároveň podľa §201 ods. 2 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie, rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka sa preto podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

V zmysle §201 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 36 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh. Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Ako vyplýva z § 47 ods. 1 písm. a) a b) Exekučného poriadku, exekútor poverený vykonaním exekúcie upovedomí povinného i oprávneného o začatí exekúcie, prípadne o spôsobe jej vykonania a o predbežných trovách exekúcie; povinného vyzve, aby uspokojil pohľadávku oprávneného alebo aby do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol námietky podľa § 50, zakáže povinnému, aby odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nakladal so svojím majetkom, ktorý

podľa ustanovení tohto zákona podlieha exekúcii okrem nakladania za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie v hotovosti alebo bezhotovostným prevodom z účtu v banke.

V zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Povinný môže uvádzať v námietkach proti exekúcii iba tvrdenia, ktoré pripúšťa ustanovenie § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, a to:

- a) zánik vymáhaného nároku,
- b) okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku,
- c) dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a
- d) hmotno-právnu legitímáciu účastníka oprávneného alebo povinného.

Na základe uvedeného a s poukazom aj na vyššie cit. ustanovenia súd posúdil podanie povinnej ako námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že k zániku dlhu došlo splnením ako aj námietky proti trovám exekúcie, keďže toto bolo podané u súdneho exekútora v lehote na podanie týchto námietok. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené dňa 19. 04. 2012 a námietky boli odovzdané na poštovú prepravu dňa 23. 04. 2012. Námietky proti exekúcii ako aj proti trovám exekúcie boli podané v zákonnej lehote.

Rozhodnutie exekučného súdu o námietkach proti exekúcii nie je spôsobilým predmetom dovolania. Skutočnosť, že predmetné rozhodnutie vydáva súd po začatí exekúcie, vykonaním ktorej bol poverený súdny exekútor, neznamená, že by bolo možné námietky povinného proti exekúcii považovať za odvolanie a exekučný súd o nich rozhodujúci za súd odvolací. Námietky povinného proti exekúcii (§ 50 zák.č. 233/1995 Z.z.) nie sú opravným prostriedkom a nesmerujú proti určitému rozhodnutiu súdu. Sú jeho obranou, ktorou čelí proti nemu vedenej exekúcii. Ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Uznesenie exekučného súdu o námietkach povinného proti exekúcii preto v žiadnom prípade nemožno považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. 11. 2010, sp. zn. 5 Cdo 245/2010).

Povinná v prvom rade v námietkach namietala zánik vymáhaného nároku. Vzhľadom na zákonné znenie ust. § 50 exekučného poriadku ako aj ustálenú judikatúru je súd toho názoru, že zánik vymáhaného nároku možno namietat, iba ak nastal po vzniku exekučného titulu. Vznik exekučného titulu nastáva dňom, kedy bolo rozhodnutie vydané. Pri rozsudku je to zároveň aj deň vyhlásenia. Tento deň býva na rozhodnutí uvedený. Rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, totiž vychádza zo skutkového stavu v deň jeho vydania.

Nie je prípustná námietka, že došlo k splneniu dlhu ešte pred vydaním exekučného titulu (napríklad pred vynesením rozsudku). Takúto skutočnosť mohla namietat povinná iba v pôvodnom vyhládávacom

konaní. Má sa za to, že súd rozhodol vo vyhľadávacom konaní podľa stavu platného v deň vyhlásenia rozsudku a že právo v čase vyhlásenia rozsudku existovalo. Inštitút námietok neslúži ako opravný prostriedok proti nesprávnym rozhodnutiam. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.

V predmetnej veci je ex. titulom platobný rozkaz sp. zn. 6Ro/260/2004 zo dňa 25. 11. 2004, ktorým bola povinná zaviazaná na sumu 1560,-Sk s 10 % úrokom z omeškania p.a od 16. 12. 2001 do zaplatenia, nahradenia trov konania vo výške 500,-Sk a trov právneho zastúpenia vo výške 1272,-Sk. Platobný rozkaz sa stal právoplatný a vykonateľný, avšak mimo trov a to dňa 21. 12. 2004. Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/294/2005 zistil, že dňa 20. 12. 2004 povinná podala odvolanie voči trovám konania 6Ro/260/2004-9. Následne súd uznesením č.k. 3C/294/2005-26 zo dňa 17. 12. 2007 zrušil sčasti výrok platobného rozkazu zo dňa 25. 11. 2004, pod č.k. 6Ro/260/2004-9, čo do trov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 01. 2008.

Keďže povinná namietala, že platby predchodcovi oprávneného zaplatila ešte v rokoch 2000 a 2001, z uvedeného je zrejme, že tak malo nastať ešte pred vydaním exekučného titulu platobného rozkazu sp. zn. 6Ro/260/2004 dňa 25. 11. 2004. Ako už bolo uvedené vyššie námietka, že došlo k splneniu dlhu ešte pred vydaním exekučného titulu pred vydaním platobného rozkazu, nie je v danom prípade prípustná. Takúto skutočnosť mohla namietat povinná iba v pôvodnom vyhľadávacom konaní. Inštitút námietok nenahrádza riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu. Iba samotná táto skutočnosť, vyplývajúca zo skutkového stavu popísaného povinnou postačuje na to, aby bolo možné pokladať námietky povinnej za nedôvodné. Súd však navyše uvádza, že jednotlivé platby povinnej poštovými poukázkami nie sú nijako identifikovateľné a priraditeľné k pohľadávke oprávneného, ktorá je predmetom tohto konania, keďže neobsahujú žiadnu bližšiu identifikáciu zmluvy, prípadne variabilný symbol. Táto skutočnosť, musí byť prirátaná na neprospech povinnej, ktorá sama mala pri realizácii platby možnosť pohľadávku identifikovať, aby mohla neskôršie preukázať, že má svoj dlh voči oprávnenému (jeho právnenému predchodcovi) splnený. Samotná skutočnosť, že výška platieb na poukázkach sa zhoduje s dohodnutými splátkami v predmetnej veci, je nepostačujúca.

Pokiaľ ide o námietku povinnej, že súd sa v napadnutom uznesení nedostatočne zaoberal spotrebiteľským charakterom danej veci, je potrebné poukázať na názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu SR zo 6. februára 2013, č. k. I. ÚS 71/2013-9, podľa ktorého fyzická osoba sa v konaní o nútenom výkone rozhodnutia týkajúceho sa spotrebiteľského právneho vzťahu nestáva povinným preto, lebo napĺňa legálno-definičné znaky spotrebiteľa, ale preto, že dobrovoľne nesplnila povinnosť právoplatne potvrdenú kompetentným orgánom verejnej moci. A tak hoci je účelom exekučného práva aj ochrana povinného pred nadmernými zásahmi prostriedkami núteného výkonu rozhodnutia, určite ním nie je ochrana fyzickej osoby z titulu jej spotrebiteľskej pozície. Jednoducho v takom exekučnom konaní nezohráva fakt, že povinný bol v základnom (nachádzacom) konaní charakterizovaný ako spotrebiteľ, žiadnu právne významnú úlohu.

K námietke povinnej ohľadne hmotno-právnej legitímácie oprávneného súd poukazuje na správne závery napadnutého uznesenia a uvádza nasledovné.

Zo systematiky a jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že tento zákon rozlišuje viaceré štádiá exekučného konania. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku) sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. Pokiaľ účastník exekučného konania tvrdí, že došlo k prechodu práva alebo povinnosti z exekučného titulu, súd neskúma, či prechod skutočne nastal; v tomto štádiu je postačujúce, ak je prechod dostatočne osvedčený okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených (aj len neoverených) fotokópií listín a časti ich príloh. Tým, prirodzene, nie je dotknutá otázka prípadne neskôr nastolenej potreby dôsledného skúmania (verifikácie pravdivosti tvrdeného) prechodu práva alebo povinnosti v neskorších štádiách exekučného konania napríklad pri posudzovaní

opodstatnenosti prípadných námietok povinného proti exekúcii alebo pri posudzovaní dôvodov pre zastavenie exekúcie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. 9. 2010, sp. zn. 5 Cdo 125/2010).

Oprávnený alebo povinný, pokiaľ nie sú uvedení v exekučnom titule, musia byť právnymi nástupcami týchto osôb. Zákon tu právne nástupníctvo chápe nielen ako sukcesiu univerzálnu, ale postačí singulárna sukcesia do judikovaného práva alebo povinnosti.

Povinný musí v námietkach navrhnuť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a zároveň znáša dôkazné bremeno. Napríklad, ak povinný tvrdí, že vymáhanú pohľadávku už uhradil, musí splnenie preukázať. Ak z vykonaného dokazovania nevyplynie, že k splneniu došlo, má sa za to, že exekúcia je vedená oprávnene. Výnimkou z pravidla, že dôkazné bremeno znáša povinný, sú tvrdenia, že oprávnený alebo povinný sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule (pozri § 37 ods. 3). Túto skutočnosť musí preukázať oprávnený.

Zo spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 4C/1/2012 vyplýva, že povinná dňa 4. 12. 2000 uzavrela kúpnu zmluvu na splátky so spoločnosťou Drukos, a.s. Následne správca konkurznej podstaty JUDr. Marta Todeková postúpila zmluvou zo dňa 16. 03. 2006 pohľadávku povinnej (t.j. istinu a úrok z omeškania) na postupníka Jána Holeca. Uvedená zmluva je na tunajšom súde vedená pod sp. zn.: 1SprO/64/2007. Dňa 27. 03. 2006 bola uzavretá zmluva medzi vyššie uvedenými účastníkmi, ktorou postupca postúpil na postupníka zmluvnú pokutu dohodnutú kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000. Uvedená zmluva je na tunajšom súde vedená pod sp. zn.: 1SprO/514/2008. Dňa 16. 03. 2006 postupca Ján Holec postúpil na postupníka MEDIATION KMCH, s.r.o. pohľadávku povinnej (t.j. istinu a úrok z omeškania) vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 1SprO/65/2007 a následne dňa 27. 03. 2006 bola postúpená na postupníka aj zmluvná pokuta dohodnutá kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000. Uvedená zmluva je vedená na tunajšom súde pod sp. zn.: 1SprO/515/2008. Dňa 23. 02. 2008 postupca MEDIATION KMCH, s.r.o. postúpil na postupníka IVACO CONSULTANTS LIMITED pohľadávku povinnej (t.j. zmluvnú pokutu dohodnutú kúpnu zmluvou zo dňa 4. 12. 2000). Uvedená zmluva je evidovaná na tunajšom súde pod sp. zn.: 1SprO/544/2008. Dňa 17. 05. 2008 spoločnosť IVACO CONSULTANTS LIMITED postúpila pohľadávku voči povinnej na spoločnosť AKROPOLIS estates, s.r.o. Postupník následne zmenil obchodné meno na KFZ Sys, s.r.o. Na spoločnosť KFZ Sys, s.r.o. bol Okresným súdom v Trnave vyhlásený konkurz. Na tunajšom súde je vyššie uvedená zmluva vedená pod sp. zn.: 1SprO/591/2008.

Súd sa teda v danej súvislosti zaoberal okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a to či oprávnený bol oprávnený na podanie návrhu na začatie exekúcie - či mal aktívnu vecnú legitímáciu. Ako je aj vyššie uvedené, zmluvami o postúpení pohľadávok bola až na postupníka MEDIATION KMCH, s.r.o. postúpená pohľadávka povinnej a to dvoma zmluvami. Zmluvou zo dňa 27. 03. 2006, ktorá je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1SprO/65/2007 bola postúpená len istina a úrok z omeškania a následne zmluvou zo dňa 27. 03. 2006 vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1SprO/515/2008 bola postúpená zmluvná pokuta. Oprávnený následne dňa 23. 02. 2008 taktiež postúpil svoju pohľadávku, avšak už len v časti zmluvnej pokuty a preto bolo vedené konanie proti povinnej na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/1/2012-68 len v časti tejto zmluvnej pokuty. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že oprávnený preukázal, že došlo k rozhodnej právnej skutočnosti (postúpeniu pohľadávky) a stal sa novým oprávneným (aktívne vecne legitimovaným) a že svoju pohľadávku v časti, ktorá je predmetom tejto exekúcie nepostúpil na ďalší subjekt. Oprávnený tak preukázal svoju hmotno-právnu legitímáciu, preto sú námietky povinnej nedôvodné aj v tejto časti.

Platí, že pri námietkach sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (vyjadrená povinnosťou namietat' všetko, čo by mohlo brániť exekúcii už v rámci zákonnej 14-dňovej lehoty určenej na námietky proti exekúcii), to však nič nemení na tom, že v každom štádiu exekučného konania je súd povinný zaoberať sa tým, či tu nie je nejaká prekážka, pre ktorú by exekúcia ďalej prebiehať nemala, pretože opak by mohol byť v rozpore s platným právom (uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 29. mája 2009, č. k. 10CoE/12/2009-79)

Súd sa teda vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že v podanom odvolaní povinná navrhuje exekúciu zastaviť, zaoberal aj dôvodmi, pre ktoré by mohlo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Keďže povinná namieta splnenie dlhu voči oprávnenému, súd sa zaoberal práve týmto dôvodom zastavenia exekúcie. Je potrebné si uvedomiť, že splnenie dlhu je dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V takom prípade oprávnený podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie. Avšak zároveň je treba poukázať na fakt, že exekučný súd nemôže prihliadať k zániku práva, ak k nemu došlo pred vydaním exekučného titulu. Súd v štádiu exekučného konania preskúmava len súlad žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, nepreskúmava okolnosti existujúce pred vznikom exekučného titulu, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia. Ak teda k zániku vymáhaného dlhu došlo pred vznikom exekučného titulu, povinná mohla a mala túto skutočnosť preukázať v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že niet dôvodu na zastavenie exekúcie, preto súdu neostávalo iné, ako návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietnuť.

Pokiaľ ide o námietky voči trovám exekúcie, súd návrh povinnej zamietol a to z dôvodu, že povinná nenamietala samotnú výšku trov (napr. matematické prepočítanie v súlade s vyhláškou), ale namietala skutočnosť, že žiadne z plnení vymáhaných v tejto exekúcii nie je vymáhané dôvodne a oprávnene, preto sú bezdôvodne vyčíslené aj trovy. V predmetnom konaní sa však nepreukázalo, že by plnenia neboli oprávneným vymáhané dôvodne a oprávnene.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.